

To Mr. E. de Rooij, plv. president rechtbank Amsterdam
Dhr. F.C.H. Krieger (s.s.t.t.), Bureau Bestuursondersteuning

p/a klachtencoordinator.rb.amsterdam@rechtspraak.nl

carbon copy Nationale Ombudsman
your reference / letter Zaaknummer 77.2013
Uw e-mail d.d. 11 juli 2013 van 17:10u
Met bijlage img-711153329-0001.pdf (884 KB)

my reference / letter attachments

date July 19th 2013

subject **BEZWAARSCHRIFT KLACHT AFDOENING**

Hoogedelgestrenghe heer de Rooij,

Van uw beslissing om mijn klacht, u toegezonden op 01.07.2013 11:20u, niet verder in behandeling te nemen heb ik kennis genomen. Uw oordeel luidde dat mijn klacht deels niet ontvankelijk en voor het overige deel niet gegrond is.

Aanleiding voor mijn initiatief was de door mij ervaren opstelling als onnodig onheuse bejegening door uw rechtbank ten tijde van de zittingen inzake het KG van TGM vs. Micha Kat¹ en daarop volgende zittingen van de wrakingskamers, mede gevoed door recente persoonlijke ervaringen met de rechtspraak, die, in combinatie doch zonder enige onderlinge samenhang, mijn verlies aan vertrouwen in de betrouwbaarheid en onafhankelijkheid van de rechtspraak hebben doen toenemen.

Van dit persoonlijke element ben ik mij goed bewust, reden waarom ik getwijfeld heb verder aandacht aan deze zaak te besteden. Maar juist daarom kies ik er evenwel voor om dat toch te doen. Mijn direct relevante motivatie kunt u lezen op mijn weblog, waaronder de pagina <http://www.hethaagsecomplot.nl/20130718-justitiele-in-tolerantie.htm>. Mocht u een nadere toelichting wensen dan ben ik bereid die op uw eerste verzoek te verstrekken.

---

¹ rolnummer KG ZA 13-628 MvW/JWR

Het procesverloop:

Kern van mijn klacht vormt het gegeven dat ik de (rechts)maatregelen, genomen tijdens de zitting en gericht op het publiek, ik mij die als persoonlijk treffend aanmerk en ik dit ervaren heb als onnodig grievend en onverantwoord beperkend. Samengevat heb ik in mijn klacht de volgende onderdelen geformuleerd:

- a) Ik ben (volkomen ongegrond) aangemerkt als een “veiligheidsrisico”.
- b) Ik ben onnodig in gevaar gebracht doordat mijn bewegingsvrijheid ongegrond is beperkt.
- c) Het is mij niet toegestaan notities te maken tijdens de zitting.
- d) Mijn vertrouwen in de onafhankelijkheid van de rechtspraak is (verder) aangetast.

U heeft hierop het volgende besloten:

- a) Dit onderdeel wordt niet in behandeling genomen omdat het een rechterlijke beslissing betreft.
- b) Dit onderdeel acht u ongegrond en u stelt dat er voldoende waarborgen waren.
- c) Dit onderdeel neemt u eveneens niet in behandeling vanwege de rechterlijke beslissing.
- d) U spreekt uw treurnis hierover uit maar acht geen van mijn klachten gegrond.

De procedure:

Artikel 1 van de Klachtenregeling rechtbank Amsterdam² (verder te noemen: de klachtenregeling) maakt een onderscheid tussen lid b) de rechtbank en lid c) het bestuur van de rechtbank. Met het eerste wordt een orgaan bedoeld dat *niet* wordt aangemerkt als bestuursorgaan ex. art. 1:1 Awb lid 2 c. Het onder c van de klachtenregeling genoemde bestuur van de rechtbank is daarentegen wel een bestuursorgaan zoals bedoel in art. 1:1 Awb lid 1. Daaruit volgt dat ook de artikelen voor de bezwaarprocedure resp. artt. 3:45, 7:1 en 8:1 Awb van toepassing zijn. Om deze reden zend ik mijn bezwaarschrift aan u. Mocht u evenwel van mening zijn dat anderen hierover zouden moeten oordelen, zoals bijvoorbeeld de Nationale Ombudsman, dan wijs ik u op de ambtelijke doorzendplicht ex. artikel 2:15 AWB³ en verzoek u overeenkomstig te handelen en mij daarvan op de hoogte te stellen. Per carbon-copy zal ik hen tevens informeren.

---

² Gepubliceerd in de Staatscourant op 18.03.2013 <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2010-6508.html>

³ **LJN: AB1684** Rechtbank 's-Gravenhage: “Waar artikel 2:3 Awb een dergelijke doorzendplicht regelt tussen verschillende bestuursorganen, geldt deze toch zeker tussen ambtelijke instanties die door eenzelfde bestuursorgaan zijn gemandateerd. Toewijzing verzoek.”

Grief 1:

Onderdeel a heeft u niet in behandeling genomen omdat u meent dat dit een zelfstandige, onafhankelijke beslissing is geweest van de rechter, uitgesloten als bestuursorgaan. Ik deel dit oordeel niet en kan mij niet verenigen met uw besluit hierover en voer daarvoor de volgende argumenten aan:

- 1) Rechter van Walraven heeft bij aanvang van de zitting gesteld dat zij *vooraf* overleg heeft gehad met het bestuursorgaan en dat *die* (al dan niet in gezamenlijkheid met de rechter) besloten heeft om de huishoudelijke maatregelen te treffen op de wijze als die genomen zijn. Hiermee is door de rechter aangegeven dat dit derhalve een beslissing van het bestuursorgaan betreft, waarmee mijn klacht in behandeling dient te worden genomen.
- 2) Zou het daarentegen een rechterlijke beslissing zijn geweest, zoals de plv. president schrijft, dan zou daarmee zijn komen vast te staan dat deze niet in onafhankelijkheid is genomen, waarmee er een grond ontstaat voor wraking.
- 3) Een rechter heeft naast een formele entiteit ook die van een gewoon individu onderhavig aan de wetgeving als burger. Daar waar gedragingen en uitlatingen van een rechter een persoonlijke component krijgen dienen deze te worden aangemerkt als buiten functie te zijn gedaan. Mijn klacht "*aantasting van mijn goede naam en eer*" is een klachtendelict, waarbij een ieder gehouden is aan de wet. De wet is in deze niet limitatief opgesteld, noch ontbeert deze een uitzonderingspositie voor rechters. En dit klemt te meer daar ik geen partij was en daarmee deze rechter niet bevoegd was over mij te oordelen.
- 4) In de vierde alinea pagina twee van het antwoord stelt de plv. president: "*men heeft niet toegestaan dat er plaats werd genomen op de eerste rij om te voorkomen dat er anders op de ramen zou worden gebonkt waardoor de zitting wordt verstoord*". Los van het feit dat dit een nieuwe belediging inhoudt geeft het "men" daarbij voldoende aan dat dit géén rechterlijke beslissing is geweest, anders was er wel "zij" geschreven. Bovendien is deze motivatie noch beperking door de rechter ter zitting uitgesproken, hetgeen dan toch had moeten gebeuren.

Grief 2:

Mijn bewegingsvrijheid is beperkt op het moment dat ik op de met sleutels afgesloten publieke tribune moest plaatsnemen. Ik heb dit ervaren als zijnde in detentie geplaatst. Daarmee is, zoals ik in mijn klacht aangaf, het onaanvaardbare risico genomen dat ik bij een niet ondenkbeeldige calamiteit

in levensgevaar ben gebracht. In mijn eerste commentaar, na ontvangst van uw reactie, heb ik dat reële gevaar op mijn weblog geïllustreerd en aannemelijk gemaakt aan de hand van foto's. Zie hiertoe: <http://www.hethaagsecomplot.nl/20130712-amsterdamned.htm>.

Dat ik daarbij niet beschikte over de vrijheid of garantie om een vluchtroute te kiezen geeft u in uw klachtenbehandeling ook met zoveel woorden aan: *“Indien noodzakelijk worden de deuren naar de hal van toren A opengezet”* en *“Het hoofd beveiliging heeft mij medegedeeld dat de deur naar de hal van toren A is opengezet om extra ventilatie mogelijk te maken”*. Hiermee bevestigt u enerzijds het passieve karakter (de afhankelijkheid van derden) en het enkelvoudige karakter van slechts één uitgang (via een smalle wenteltrap, zonder brand- en rookweerstandsschotten).

Mede vanuit de Wet veiligheidsrisico's⁴ geeft het ministerie van VROM⁵ een aantal criteria inzake “Brandveilig gebruik ‘gemeentelijke’ publieke gebouwen”. Hiertoe behoren zaken als de indeling in rookcompartimenten met hun vereiste weerstand tegen rookdoorgang (WRD) en de draairichting van deuren, de bereikbaarheid en ontsluiting en de vluchtbreedte. Op geen enkele wijze kan de nauwe wenteltrap die ons was toegewezen als toereikend worden geacht in geval van calamiteiten. Een beroep op de WOB voor het brandveiligheidsinspectierapport kan daarin uitsluitsel geven. Mijns inziens zijn de waarborgen volstrekt onvoldoende geweest. Het feit dat zich geen ramp heeft voorgedaan maakt dat niet anders. U zou zich mijn aanbeveling moeten aantrekken en maatregelen moeten nemen om in de toekomst dit soort ongewenste situaties te voorkomen, onder andere door alle vluchtdeuren ontsluitbaar te maken voor/door het publiek, onafhankelijk van de beschikbaarheid van een sleutel zoals enkel de parketpolitie die heeft.

Grief 3:

Deze ziet toe op het niet kunnen gebruiken van elektronische middelen voor het maken van notities. Op uw stelling dat deze beperking zou voortvloeien uit een beslissing van de rechter dienen mijn opmerkingen onder grief 1 hier als herhaald en ingelast te worden gelezen. U stelt verder zelf dat de parketpolitie deze (vermeende) beslissing uitvoerbaar heeft moeten maken door een ieder die een telefoon ter hand neemt daarop aan te spreken. Mij is op geen enkele wijze gebleken dat deze instructie is voortgekomen uit een beslissing door de rechter ter zitting gemaakt.

---

⁴ Wet van 11 februari 2010, houdende bepalingen over de brandweezorg, de rampenbestrijding, de crisisbeheersing en de geneeskundige hulpverlening (<http://wetten.overheid.nl/BWBR0027466/>)

⁵ www.rijksoverheid.nl/bestanden/documenten-en-publicaties/brochures/2006/12/19/onderzoek-brandveilig-gebruik-amp-apos-gemeentelijke-amp-apos-publieke-gebouwen/11br2006g451.pdf

Uw argument dat gebruik van elektronische middelen niet goed controleerbaar is dient te worden uitgelegd als minst belastend voor de burger en in geval van twijfel ten faveure van de niet condities bepalende partij. Dat is niet gebeurd. In ieder geval is deze oplegging van beperkingen uitgevoerd door handelingen van medewerkers van de rechtbank die direct vallen onder het bestuursorgaan rechtbank. Zowel procedureel als materieel beschouw ik mijn klacht dan ook als gegrond en dient deze door u in behandeling te worden genomen.

Grief 4:

De wijze waarop u mijn klacht heeft getracht af te handelen heeft mijn vertrouwen in de onafhankelijkheid verder doen afnemen. Naast gecodificeerde normen als redelijkheid en billijkheid dienen ook aspecten als betamelijkheid, bejegening en goed vaderschap als beheerder door een bestuursorgaan in acht te worden genomen. Indien Nederland zich graag wil beroepen op een hoge juridische standaard dan mag verwacht worden dat de wet voor een ieder heeft te gelden, ook, nee juist, als de beklaagden onderdeel uitmaken van de rechtsprekende of wetgevende macht en haar bestuursorganen.

In conclusie

Ik ben niet uit op escalatie of een genoegdoening danwel compensatie voor het geschiedde. Ik beoog slechts erkenning te krijgen voor mijn gerechtvaardigde zorgen en tracht te bewerkstelligen dat de trias politica zich dit aantrekt en maatregelen neemt ter voorkoming van herhaling. Mijn stellige overtuiging is dat de voorbeeldfunctie van de rechtspraak dermate essentieel is voor onze rechtsstaat dat een zelfreinigend vermogen, juist van binnenuit, mag worden verlangd. Daarmee zou een ieder, niet in de laatste plaats (het vertrouwen in de onafhankelijkheid van) de rechtspraak zelf, zijn gediend. Ik verzoek u uw oordeel over dit bezwaarschrift te geven en naar gelang maatregelen te treffen.

Hoogachtend,

SIGNATURE
Ton Hofstede